

[Hanne Reintoft.]

atomvåben, og en så betydelig minister som finansminister Strauss har også i sin usægtelig bemærkelsesværdige publikation „Entwurf für Europa“ udtalt — jeg citerer og understreger, at dette er ikke en turistbrochure, men et skrift af en af de ledende ministre i regeringen — at en ikke-atomspredningsaftale blot

„ville cementere og i vidtgående omfang legalisere status quo i Europa“.

Dette finder han ikke ønskeligt, og går man videre i ministerens teser, vil man finde følgende uhyrlige synspunkter — jeg citerer —:

„Det er en meget realistisk fordring, at vi“

— det vil altså sige Vesttyskland —

„må forandre verdens ansigt. Kun et beslutsomt initiativ kan hjælpe os til at befri os fra status quo's lænker“.

Derudover proklameres, at Europa må under Vesttysklands ledelse og i samarbejde med USA, som — jeg citerer igen —:

„vi må aflaste fra dets mangfoldige opgaver og understøtte dem i deres verdensomspændende forpligtelser. Vi må have en handlekraftig regering, der er i stand til at sætte den store koncert i gang i Europa.“

Nu er der jo medlemmer til stede her, der har oplevet endog to gange, at Tyskland har sat en særdeles stor koncert i gang i Europa. Hvad er Danmarks politik for at forhindre denne for freden i Europa så farlige udenrigspolitiske linje, der trækkes op af finansminister Strauss, som beklæder en så ansvarsfuld stilling, at det ikke kan affærdiges med at være en enkelt mands synspunkt? Selv i vort lille land har vi jo oplevet, at en minister, der udtalte sig i strid med den siddende regering, måtte gå af.

I pressen har vi for nylig kunnet læse beroligende ord om, at det nynazistiske parti NPD skulle være gået tilbage ved kommunevalgene i Nedersachsen. Oplysningerne er tvivlsomme, fordi det var første gang, dette parti overhovedet opstillede ved kommunevalgene. De fik mandater i kommunalrådene og blev således repræsenteret i endnu et led af det vesttyske folkestyre. Man må mærke sig, at dette skete i samarbejde med regeringspartiet CDU og ved hjælp af denne koalition. Meget smerteligt må

man mærke sig, at NPD enkelte steder endog var i samarbejde med det tyske socialdemokrati, der dog ellers tidligere har høstet tunge erfaringer af et sådant samarbejde.

Forbundskansler Kiesinger har udtalt, at det, der virkelig kan true freden i Europa, er Tysklandsspørgsmålet. Han har også talt om, at der finder en højredrejning sted i Vesttyskland. Dette ansvar må bæres af ham og hans regeringsparti sammen med dets samarbejdspartner, socialdemokratiet. NPDs rolle er foreløbig, at det har gjort højredrejningen mulig, og dette må give os grund til dyb ængstelse. Derfor må Danmark indse, at ved at følge den politik, at vi ikke vil anerkende de eksisterende grænser, Oder-Neisse grænsen og DDRs grænse, støtter vi de kræfter i Vesttyskland, der ikke er positive over for en europæisk sikkerhedsordning, dem, der under ingen omstændigheder vil have grænserne cementeret. Dette bygges ikke blot på de officielle udtalelser fra Kiesinger-Brandt-Strauss-regeringen, men også på forskellige realiteter, f. eks. på forbundsrepublikkens rustningsudgifter. Hr. Poul Schlüters oplysninger om, at man var parat til at nedruste, svarer jo ingenlunde til virkeligheden. 30 pct. af nationalindkomsten i forbundsrepublikken bruges til oprustning, og militærudgifterne er steget fra 17,4 milliarder DM i 1966 til 22,4 milliarder DM nu. Samtidig vil man ikke indgå på en ikke-spredningsaftale for atomvåben.

Vi har ofte i dansk udenrigspolitik understreget, at vi støttede os til FN; statsministeren understregede det også i sin åbningstale. FN billiger ikke denne politik fra vores militærpartner Vesttysklands side med hensyn til ikke-spredningsaftalen. Danmark må og skal støtte bestræbelserne for en europæisk sikkerhedskonference, og der må lægges pres på vore NATO-partnere om at få Tysklandsspørgsmålet løst. Og dermed må vi også selv anerkende DDR og Oder-Neisse grænsen — jeg har forstået, at man har tænkt sig at begynde i dag.

Vor udmeldelse af NATO er mere aktuel end nogen sinde. Må jeg lige have lov at sige til de slutninger, hr. Poul Schlüter drog med hensyn til en folkeafstemning, at jeg tror, de var noget overfladiske og generaliserende. Det er muligt og smerteligt, at der kun er 8-9 pct. i denne sal, der ville